

STUDIUL 11

MESAJUL NOSTRU PROFETIC

Bun găsit, prietene! În acest studiu vom analiza importanța mesajului pe care îl predicăm, ca Biserică. În studiul anterior, am văzut că în 1844 a început curățirea Sanctuarului ceresc. În acel an, mai concret pe 22 octombrie, au avut loc două evenimente importante în Univers, unul în cer, iar altul pe pământ. În cer, Dumnezeu a început curățirea Sanctuarului ceresc, adică judecata de cercetare, iar pe pământ, Dumnezeu a ridicat un grup de soli care să predice Evanghelia veșnică în contextul judecății cerești. Numai că acest popor al lui Dumnezeu de pe pământ nu a apărut așa, la întâmplare, ci a luat naștere în urma unui proces dureros și trist. Astfel a apărut mișcarea care avea să predice ultimul mesaj acestei lumi.

Toate au început în jurul anului 1831. William Miller a început să studieze profeția celor 2300 de seri și dimineți. Studiind în profunzime acest subiect, a descoperit că profeția se termina pe data de 22 octombrie 1844. Și astfel Miller credea că Isus avea să revină pe pământ în acea zi. Profeția spunea astfel: „2300 de seri și dimineți și Sfântul Locaș va fi curățit.” Dar în acele timpuri, tema Sanctuarului nu era cunoscută, astfel că Miller a crezut că Sanctuarul putea fi pământul și a dedus că acesta avea să fie curățit la revenirea lui Isus. Această descoperire i-a umplut de bucurie inima și astfel a început să predice că revenirea lui Isus urma să aibă loc pe data de 22 octombrie 1844. A predicat cu atâta entuziasm, încât mii de persoane s-au pregătit pentru revenirea lui Isus la acea dată. Dar Isus nu a venit atunci, iar adepții mișcării milerite s-au simțit înfrânți și frustrați. Dar ceea ce ei nu știau era că Apocalipsa 10,8-11 spunea următoarele:

8. Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ!”

9. M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.”

10. Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune.

11. Apoi mi-au zis: „Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.”

Mesajul conținut în această cărticică era fără îndoială mesajul care nu fusese înțeles pe deplin. Daniel 12,4 ne spune:

4 Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.

Mesajul lui Daniel cu profeția celor 2300 de seri și dimineți nu a fost înțeles nici de Daniel însuși în acele timpuri, dar Dumnezeu l-a asigurat că acesta va fi înțeles pe deplin la vremea sfârșitului. Și după cum am învățat că acest timp a început în 1798, Miller a crezut cu sinceritate că înțelesese mesajul. Conform celor citite în Apocalipsa 10, mesajul avea să fie dulce în gură, dar amar în stomac. Și chiar așa a fost, dulce, pentru că erau bucuroși că Isus avea să vină în 1844, dar a devenit amar, atunci când Isus nu a venit, așa cum au crezut.

După această mare dezamăgire cei mai mulți s-au descurajat, dar un grup destul de mic a început să studieze Biblia cu mai multă seriozitate pentru a descoperi motivul pentru care Isus nu venise. Și așa au descoperit mesajul din Epistola către evrei și au înțeles că curățirea Sanctuarului nu însemna venirea Domnului Isus pe pământ, ci începutul lucrării de judecată în ceruri. Acest mic grup de credincioși a format ceea ce se numește astăzi Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

Profeția pe care am citit-o la început spunea: „Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați”, iar apariția acestui popor a adus la împlinirea acestei profeții. Deci mișcarea adventistă s-a născut ca împlinire a profeției din Apocalipsa 10. Dar în Apocalipsa 14, 6.7 găsim o altă profeție care spune astfel:

6 Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Îngerul este simbolul unui mesager. În Apocalipsa 14 apar trei îngeri, dar în acest studiu vom analiza doar o parte a mesajului primului înger: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă” pentru că „a venit ceasul judecății Lui.”

Ce credeți că înseamnă expresia: „Temeți-vă de Dumnezeu”? În Biblie această expresie este destul de des întâlnită și poate semnifica „a crede în Dumnezeu”, ca în Apocalipsa 11,18. Poate însemna de asemenea „a da slava lui Dumnezeu” așa cum se menționează în acest text. Sau se poate referi la închinare, ca în Apocalipsa 19,5, sau la *ascultare*, cum spune Apocalipsa 14,12. Dar cel mai important lucru este că, în acest context înțelegem că trebuie să ne temem de Dumnezeu din două motive: întâi, pentru că a sosit, ceasul judecății divine și, apoi, pentru că El este Creatorul. În mod natural, o judecată – și aici mă refer la orice fel de judecată – are o tentă amenințătoare, pentru că este momentul cunoașterii adevărului, când se încheie toate socotelile. Acela care a folosit în mod greșit libertatea pe care Dumnezeu i-a dat-o, va trebui în mod inevitabil să dea socoteală.

Prietene, astăzi poți face cu viața ta ce-ți place, nimeni nu te verifică, poți să ieși în stradă ca să-ți cere drepturile de a fi liber și să alegi ceea ce crezi că este bine. Dar pe cât este de sigur că Dumnezeu ți-a dăruit libertatea, tot atât de sigur este că într-o zi va trebui să dăm socoteală cu privire la modul în care am folosit această libertate. Dar este necesar să scoatem în evidență faptul că cine se teme, îi este frică de judecată este cel vinovat, nu cel nevinovat. Dar putem spune că toți suntem vinovați înaintea lui Dumnezeu, și chiar așa este, dar tot atât de adevărat este că acum trăim în timpul harului și putem să ne bucurăm de el. Dacă, însă, respingem harul lui Dumnezeu va trebui să dăm socoteală în ziua judecății.

Să înțelegem de aici că Dumnezeu ne amenință? Nu, El doar ne avertizează. A amenința nu este totuna cu a avertiza. De exemplu, dacă tu conduci cu mașina spre o prăpastie și eu te avertizez, tu te poți întoarce de pe acel drum, ca să nu cazi în acea prăpastie. Ce zici, eu te ameninț sau te avertizez?

Mesajul pe care Dumnezeu ne-a chemat să-l predicăm este un mesaj al dragostei. În același timp, dragostea implică o avertizare față de pericol. Eu spun întotdeauna că Isus vine pe acest pământ ca să distrugă păcatul, nu ființele umane, dar singurele ființe care vor muri vor fi acelea care nu au acceptat chemarea harului și s-au alipit de păcat.

În a treia parte vom vedea de ce va judeca Dumnezeu națiunile. Trebuie scos în evidență faptul că judecata nu va avea loc cu ocazia revenirii lui Isus, pentru că atunci El va veni ca să-i răsplătească pe cei credincioși și sa-i pedepsească pe cei necredincioși. Dacă vine ca să aducă răsplata și pedeapsa, atunci înseamnă că faptele fiecăruia au fost deja analizate și decizia, luată. Trebuie precizat de asemenea că judecata nu are loc nici cu ocazia morții omului, pentru că, așa cum spune Biblia, trupul merge în țărână, iar suflarea de viață, la Dumnezeu. Astfel nu mai există o ființă vie care să fie judecată. Atunci judecata despre care se vorbește în Apocalipsa 14 trebuie să fie judecata de cercetare, care a început în 1844.

Dar de ce judecă Dumnezeu popoarele? Îngerul din Apocalipsa 14 apare pentru a proclama o Evangheligă veșnică, dar nu este o Evangheligă nouă, nici Evanghelia Noului Testament sau Evanghelia harului. Este vorba de Evanghelia veșnică, cea care a fost întotdeauna o Evangheligă a harului. Există o singură Evangheligă și aceasta înseamnă „veste bună”. Dumnezeu îi cheamă pe oameni în timpurile de pe urmă, așa cum a i-a chemat pe Adam și Eva, pe locuitorii Sodomei și Gomorei sau pe cei care au trăit înainte de potop. Dumnezeu îl cheamă totdeauna pe om. Iar în timpul sfârșitului Dumnezeu ridică în mod special un popor prin care să-i cheme pe oameni la pocăință, pentru că ceasul judecății Sale a sosit începând cu 1844.

Dar ce trist este că oamenii trăiesc astăzi ca și cum Dumnezeu nu ar exista. Fiecare își apără punctul de vedere, fără să-i pese de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Cei mai mulți dintre cei ce cred în Dumnezeu, susțin și evoluția în același timp. De aceea trebuie să facem apel la ei ca să-și îndrepte ochii spre Dumnezeul-Creator al cerului și al pământului, acesta fiind mesajul primului înger.

Mulțimile cred astăzi că homosexualitatea este ceva natural și depinde de alegerea fiecăruia. De aceea trebuie să mergem la aceste persoane și să-i chemăm la Acela care l-a creat pe om, bărbat și

femeie. Nu contează ce spun starurile de televiziune sau artiștii și oamenii cu faimă. Contează doar că acesta este mesajul lui Dumnezeu către omenire.

În același timp oamenii au uitat Sabatul ca zi de odihnă stabilită de Dumnezeu la creațiune, sărbătorind ca zi de odihnă duminica, urmând tradițiile omenești și nu Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea trebuie să-i chemăm pe oameni să se închine Dumnezeului adevărat, Creatorul cerului și al pământului și să iasă din mulțimea de ideologii fundamentate pe tradiții omenești, acesta fiind mesajul celui de-al doilea înger.

Dragul meu prieten, mesajul celor trei îngeri din Apocalipsa este de asemenea o chemare de a ne închina Dumnezeului adevărat într-un timp în care omul este dispus să se închine la orice altceva, numai la Dumnezeu nu. Să te închini lui Dumnezeu înseamnă să-L recunoști ca cel mai important în viața ta și să te predai Lui. Mă întreb în acest moment: „Cui mă închin, unui artist de televiziune? Cine ocupă mai mult timp în gândurile mele, o ființă omenească?

Dacă ar trebui să alegi între ce spune tatăl tău, bunicul sau străbunicul tău și ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, ce alegi, cui te închini? Concepțiilor și tradițiilor fără fundament biblic sau lui Dumnezeu și învățăturilor Cuvântului Său? Cine controlează viața ta, astrele, numerologia, banii, puterea, faima sau Dumnezeu? Care este scopul vieții tale?

În Apocalipsa, oamenii din vremurile de pe urmă, vor trebui să aleagă între șarpele cel vechi, chipul fiarei și Dumnezeu. Rămășița este chemată să convoace toate popoarele la adevărata închinare. Al doilea și al treilea înger prezintă avertizarea de a ieși din starea de necredincioșie în care se găsește omenirea. În mod special, al treilea înger spune în Apocalipsa 14,9.10 următoarele:

9 Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10 va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Aceasta este o avertizare specială pentru cei care se închină fiarei și icoanei ei. Fiara este o putere politico-religioasă, care vrea să-și impună conceptele în toate aspectele vieții oamenilor. Icoana fiarei este puterea politică care ajută fiara să-și atingă obiectivele. Dar trebuie să ne fie clar, că nicio putere, politică sau religioasă, nu are dreptul să schimbe Cuvântul lui Dumnezeu. Dar așa cum am văzut mai înainte, Dumnezeu judecă națiunile și va judeca și această putere religioasă care este prezentată în Daniel ca fiind cornul cel mic, pentru că a îndrăznit să schimbe învățătura Cuvântului lui Dumnezeu, și anume Legea lui Dumnezeu. De aceea în Apocalipsa 14,12 este prezentat poporul lui Dumnezeu cel credincios astfel:

12 Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Sunt două lucruri importante: credința în Isus și ascultarea de principiile veșnice ale Legii Sale. Aceasta este caracteristica principală a celor credincioși din timpul sfârșitului. Nu este suficient să ai credința în Isus, dacă respecti tradițiile omenești și nu Legea lui Dumnezeu, în virtutea faptului că harul Lui te mântuiește. Nu, sunt două caracteristici care merg împreună, credința în Hristos și ascultarea de Legea veșnică a lui Dumnezeu.

În care dintre aceste doua grupuri ai vrea să fii, în grupul celor care Îl urmează pe Miel, își predau viața lui Isus și ca rezultat al mântuirii urmează principiile Legii Sale, sau în grupul acelor care gândesc că dacă Isus i-a salvat, Legea nu mai are nici o valoare? Astăzi este ziua mântuirii, pentru că azi este ziua judecății. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere si tehoredactare Doina Preda